

RITUALE ROMANUM
EX DECRETO SACROSANCTI ŒCUMENICI
CONCILII VATICANI II INSTAURATUM
AUCTORITATE IOANNIS PAULI II PROMULGATUM

DE BENEDICTIONIBUS

EDITIO TYPICA

TYPIS VATICANIS

CAPUT XXI

ORDO BENEDICTIONIS ANIMALIUM

PRÆNOTANDA

721. Cum plura animalia, iuxta divinam Creatoris providentiam, hominum vitæ quodammodo participant, quippe quæ vel adiumentum in laboribus præstent, vel etiam cibum præbeant atque solacium, nihil impedit quominus data occasione, v. gr. in festo alicuius Sancti, consuetudo servetur Dei benedictionem super illa invocandi.

722. Hic Ordo adhiberi potest tum a sacerdote, tum a diacono et etiam a laico, ritibus tamen et formulis pro ipso prævisis.

723. Ex hoc Ordine, semper servatis structura ritus ac potioribus elementis, quædam sumi possunt ut celebratio adiunctis accommodetur.

724. Cum agitur de uno alterove animali benedicendo vel de benedictione animalium occasione alius celebrationis, etiam Ritus brevior adhiberi potest, qui infra proponitur, nn. 741-744.

I. ORDO BENEDICTIONIS

RITUS INITIALES

725. Communitate congregata, fieri potest cantus aptus, quo expleto, minister dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Omnes signo crucis se signant, et respondent:

Amen.

726. Deinde minister, si est sacerdos vel diaconus, adstantes salutatur, dicens:

Deus qui est mirābilis
in ómnibus opéribus suis,
sit cum ómnibus vobis.

vel alia apta verba e Sacris Scripturis præsertim deprompta.

Omnes respondent:

Et cum spíritu tuo.

vel alio apto modo.

727. Si vero minister est laicus, adstantes salutatur, dicens:

Dóminum Deum nostrum,
qui ómnia in sapiéntia fecit,
enixe magnificémus.

Omnes respondent:

Amen.

728. Tum minister adstantes ad benedictionem accipiendam disponit his vel similibus verbis:

Animália a Deo creáta cælum et terram et mare inhábitant, vicissitúdi-
nes hóminis participant eiúsque vitæ sociántur. Deus ipse qui sua
benefícia super ómnia vivéntia diffúndit, animálium haud raro vel
adiutório útitur vel étiam imágine ad dona salutis quodámmodo
insinuánda. Animália ab aquis dilúvii in arca servántur, et post
dilúvium fœderi cum Noe ínito aliquómodo sociántur (Gen 9, 9-10),
agnus paschális récolit immolationem paschálem, et libertátem ab
Ægypti servitúte (Ex 12, 3-14); magnus piscis Ionam servat (Ion 2,
1-11); corvi Elíam nútriunt (1 Reg 17, 6); animália hóminum

pænitentiæ aggregántur (Ion 3, 7) et cum univérsa creatúra, Christi redemptionem partícipant.

Dei ergo benedictionem, (per intercessionem sancti N.) super hæc animália invocántes, ipsum ómnium Creatórem laudémus, ei grátias agámus qui nos super univérsas éxtulit creatúras, et ab eo insuper petámus ut dignitátem nostram agnoscéntes, in eius lege semper ambulémus.

LECTIO VERBI DEI

729. Deinde lector vel unus ex adstantibus vel ipse minister legit textum Sacrarum Scripturarum.

Gen 1, 1. 20-29 « *Dominamini universis animantibus, quæ moventur super terram* ».

Audíte, fratres, verba libri Génesis.

In princípío creávit Deus cælum et terram. Dixit étiam Deus: « Púllulent aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile volet super terram sub firmaménto cæli ». Creavítque Deus cete grándia et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam púllulant aquæ secúndum spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum; benedixítque eis Deus dicens: « Créscite et multiplicámini et repléte aquas maris, avésque multiplicéntur super terram ». Et factum est vespere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: « Pro dúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, iuménta et reptília et béstias terræ secúndum spécies suas ». Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas et iuménta secúndum spécies suas et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait Deus: « Faciámus hómínem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit píscibus maris et volatílibus cæli et béstiiis universæque terræ omníque réptili, quod movétur in terra ». Et creávit Deus hómínem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus et

ait illis Deus: « Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam et dominámini piscibus maris et volatílibus cæli et univérssis animántibus, quæ movéntur super terram ».

730. Vel:

Gen 2, 19-20a « *Appellavit homo nominibus suis omnes bestias* ».

Audíte, fratres, verba libri Génesis.

Formátis Dóminus Deus de humo cunctis animántibus agri et univérssis volatílibus cæli, addúxit ea ad hóminem, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim, quod vocávit homo ánimæ vivéntis, ipsum est nomen eius. Appellavítque homo nomínibus suis cuncta pécora et univérssa volatília cæli et omnes béstias agri.

731. Vel:

Gen 6, 17-23 « *Ex cunctis animantibus induces in arcam ut vivant tecum* ».

Dixit Deus ad Noe: « Ecce ego addúcam ...

Is 11, 6-10 « *Non nocebunt animalia et non occident in universo monte sancto meo* ».

Hæc dicit Dóminus Deus: « In die illa habitábit lupus cum agno, et pardus cum hædo accubábit ...

732. Pro opportunitate dici vel cani potest psalmus responsorius aut alius cantus aptus.

Ps 8, 2. 4-5. 7b-9.

R. (10) *Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérssa terra!*

Ps 103 (104), 1-2a. 10-12. 25. 27-28

R. (27) *Omnia a te expéctant,
ut des illis escam in témpore suo.*

Ps 146 (147), 5-6. 7-8. 9-11

R. (1a) *Laudáte Dóminum,
quóniam bonum est psállere Deo nostro.*

733. Minister, pro opportunitate, adstantes breviter alloquitur, lectionem biblicam illustrans, ut sensum celebrationis fide percipiant.

PRECES

734. Ubi opportunum videtur, ante orationem benedictionis, communis prex haberi potest. Ex invocationibus quæ infra proponuntur, minister seligere potest eas quæ aptiores videantur vel alias adicere quæ peculiaria rerum adiuncta respiciant.

Deus hóminem creávit et in terra pósuit ut univérssis dóminans animántibus Creatóris glóriam faterétur. Eum ígitur láudibus extollámus, dicéntes:

R. *Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine!*

Benedíctus es, Dómine, qui animália creásti
et in labóris nostri adiuméntum
nobis subícere voluísti. R.

Benedíctus es, Dómine,
qui ad vires nostras reficiéndas
animálium carnes in cibum nobis dedísti. R.

Benedíctus es, Dómine,
qui filiórum tuórum solácio cónsulens,
animália doméstica nobis cómites dedísti. R.

Benedíctus es, Dómine,
qui in cæli ávibus a te nutrítis
patérnæ tuæ providéntiæ,
Iesu testánte, signum ostendísti. R.

Benedíctus es, Dómine,
qui Fílium tuum tamquam Agnum nobis obtulísti
nosque in illo
fílios tuos et nominári et esse voluísti. R.

Benedíctus es, Dómine,
qui per humíllimas étiam creatúras
ad dilectiónem tuam nos tráhere non désinis. R.

Tum sequitur oratio benedictionis ut infra.

735. Quando preces non dicuntur, ante orationem benedictionis,
minister dicit:

Orémus.

Et pro opportunitate, omnes per aliquod temporis spatium silentio
orant. Tunc orationem benedictionis profert.

ORATIO BENEDICTIONIS

736. Tum minister, si est sacerdos vel diaconus, manibus extensis,
vel si est laicus, manibus iunctis, orationem benedictionis profert:

Donórum ómnium, Deus, auctor atque largítor,
qui necessitatibus ac labóribus hóminum
étiam de animálibus solácia subrogásti:
(per intercessiónem sancti N.)
súplices te rogámus
ut ea, sine quibus non álitur humana condítio,
nostris fácias bonis úsibus deservíre.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

737. Vel:

Deus, qui ómnia in sapiéntia fecísti
et hómini ad tuam similitúdinem creáto
animántium dominátum tua benedictióne donásti:

déxteram tuam propítius exténde et præsta
ut hæc animália nostris insérvant necessitatibus:
et nos fámuli tui,
præséntibus subsídiis adiúti,
sempitérna fiduciálius appetámus.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

738. Pro opportunitate minister adstantes et animalia aqua benedicta aspergit.

CONCLUSIO RITUS

739. Tum minister ritum concludit, dicens:

Qui animália terræ in hóminum auxílium creávit
nos grátia suæ benedictiónis
Deus iúgiter próteget atque consérvet.
R. Amen.

740. Laudabiliter ritus cantu apto perficitur.

II. RITUS BREVIOR

741. Minister, initio celebrationis, dicit:

v. Adiutórium nostrum in nómine Dómini.

Omnes respondent:

R. Qui fecit cælum et terram.

742. Tum ab uno ex adstantibus vel ab ipso ministro legitur brevis textus Sacrae Scripturæ, v. gr.:

Gen 2, 20a: Appellavítque homo nomínibus suis cuncta pécora et univérsa volatília cæli et omnes béstias agri.

Cf. Ps 8, 7-9a:

Constituísti, Dómine, hóminem super opera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius,
oves et boves univérsas,
ínsuper et pécora campi,
vólucres cæli et pisces maris.

743. Deinde minister dicit, manibus iunctis, orationem benedictionis:

Deus, qui ómnia in sapiéntia fecísti
et hómini ad tuam similitúdinem creáto
animántium dominátum tua benedictióne donásti:
déteram tuam propítius exténde et præsta
ut hæc animália nostris insérvant necessitátibus:
et nos fámuli tui,
præséntibus subsídiis adiúti,
sempitérna fiduciálius appetámus.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

744. Pro opportunitate minister adstantes et animalia aqua benedicta aspergit.